

Телепрограма “Музична скринька” стала для мене важливим досвідом

Розповідає Катерина Філіпчук, ведуча програми «Музична скринька».

Яке твоє враження від програми?

Цей музичний християнський проект був направлений на те, щоб пропагувати християнську музику, розповідати різні цікавості з світу музики, цікаві музичні факти. Це був проект, в якому ми могли розповідати про різних композиторів. А саме, наприклад, про композиторів, які пов'язані з музикою у нашій Церкві адвентистів сьомого дня.

Звичайно, мені подобався цей проект. Це була моя ідея. Спочатку, коли мені запропонували створити музичний проект, першої була інша ідея: є музичні номери, але ніхто не знав, як гарно оформити, щоб вийшла цікава програма. Бог допоміг продумати проект, написала його, він запустився. Потім він модернізувався.

Звичайно, у мене було багато амбіційних планів ще його вдосконалювати. Багато чого вдалося зробити простими силами, щоб було недорого для телеканалу. А для удосконалювання проект вимагав багато фінансових ресурсів, треба було вкластися, щоб був великий прогрес. На жаль, у телебачення не було на це грошей.

Кожен рік щось нове додавала, змінювала графіку, стилі, подачу рубрики. З кожним роком потрошки покращували музичні кліпи.

Якщо переглянути «Музичну скриньку» за 2010 рік, а потім за 2014 рік, то можна побачити дуже велику різницю.

Які були труднощі у цьому проекті?

Труднощі в тому, що не можна було зробити так, як хотілося з фінансової точки зору. Також тяжко було через те, що над проектом працював тільки монтажер і я. Була зйомочна команда, але вона не була підписана під «Музичну скриньку». Це була просто команда, яка могла раз чи раз на два тижні виділити годинку-дві, коли я приходила до студії, і ми могли зняти проект.

Так працювала я і сценаристом, продюсером, телеведучою, журналістом. Було декілька людей, які потім були задіяні у написанні сценаріїв, і були люди, які монтували.

На яку аудиторію був націлений цей проект?

Я не можу сказати. В мене був план, щоб ця програма була більш для молодіжної публіки, але потім, виходячи з проекту, хотіли, щоб ця програма була цікава для всіх людей.

В якійсь мірі це вдалося, тому що до сих пір молоді люди, так само і середнього та похилого віку переглядають цю програму. Вона не була для модерної молодіжної публіки, більше підходила до середньо-старшого віку.

Ти все реалізувала в програмі, що хотіла?

Я вважаю, що це був успішний проект, програма проіснувала приблизно п'ять років, якщо не більше. Проект багато чого навчив мене, дав багато благословень як мені, так і багатьом іншим людям.

Були такі досвіди, коли до мене телефонували і казали: «У мене дитина слухає тільки твою програму. Не може ніяких казок слухати, а тільки твою програму може сидіти і уважно дивитися».

Інші люди писали або підходили і говорили, що вони легко засинають під мою програму. Треті люди багато дякували за музикантів, за наповнення, за різноманітність інформацій і пісень.

Наприклад, дехто любить, готуючи їжу, слухати щось цікаве. Або у вихідні дні. Тоді вони слухали цю програму.

Різні люди говорили по-різному, багато розповідали досвідів. Можливо, не можу багато побачити, що б міг дати цей проект людям. Але вірю, озираючись на те, що я п'ять років пережила з цим проектом, Бог посилав Свої благословення.

Чому проект припинив свою дію?

Я пропрацювала на телеканалі сім років. Потім зрозуміла, що треба розвиватися далі, досягати чогось більшого. Музична програма для багатьох була цікавою, але я як творча людина перестала рости. Краще було зупинитися на тому моменті, який є, ніж йти далі так само і втратити аудиторію.

Хотіла вкласти щось нове, сучасне, але потрібні були фінансові ресурси, яких не було, бо почалася війна.

До нас прийшов новий менеджер, який виявився більш креативним. Він побачив, що ця програма себе пережила, треба більше сучасну програму запускати.

Потім я виїхала за кордон.

Всі програми, навіть дуже цікаві, мають своє закінчення. І це нормально. Одні переходять у інший формат, другі закриваються. Можливо, якби я жила в Україні, зробили б нову програму.

Цей проект допоміг мені в становленні особистості. Коли розвивали, коли проект піднімався, було пов'язано багато переживань, досвідів з Богом, було тяжко. Всі, хто на той час приходили на телебачення, не мали досвіду, належної освіти, всі вчилися один у одного.

Перший проект, в якому я брала участь, дав мені старт, а на «Музичній скриньці» було моє становлення. Завдяки цьому багато чому вчилася на собі.

Пам'ятаю, в перші моменти не могла навіть дивитися на себе,

слухати свій голос, мені здавалося, що все дуже погано. Але мені завжди директор говорив: «Катю, дивися на те, як ти робиш, і вчися на собі, на своїх помилках». Це була найкраща школа, яку могли мені порадити.

Питання – Євгеній Лященко